

den nedsatte Kommissions Forslag. Jeg anser det for rigtig og heldigt fra min Side at begrænse mine Udtalelser derom hertil, thi det forekommer mig uregelmæssigt, at man ved at gaa ud over denne Grænse og behandle det rent personlige Spørgsmaal, let kommer for vidt, hvilket Forhandlingen i Dag ogsaa turde have vist. Konsekvensen af at komme ind paa rent personlige Spørgsmaal turde f. Eks. ogsaa være den, at man heri Tinget vilde udtale sin Mening — og det er da ogsaa blevet udtalt — om Kunstneres eller Kunstnerunders Engagement eller Forholdet over for Kunstnere, man erhverver for den enkelte Sæson, eller mellem fremmede og de fast ansatte Kunstnere, kort sagt noget, som fra alle Sider her maa erkendes at høre til Teatrets indre Administration. Man kan have saa mange Indvendinger, man vil, imod Teatrets Vedelse, saa tror jeg, at man vil erkende, at den fletteste Administration af Teatret dog vilde være den, som i disse Detailler og Enkeltheder skulde bestemmes af Rigsdagen eller Tinget. Der turde altsaa for mig have været nogen Opfordring til ikke at komme for meget ind paa det personlige Spørgsmaal. Jeg har om dette indskrænket mig til at sige, hvad jeg skal gentage, at naar der stadig her fremkommer det Spørgsmaal, om den nuværende Teaterchef bør afskediges, og naar man vil bedømme det efter de Synspunkter, som overhovedet ligger til Grund for en Teaterchefs Afskedigelse, saa kan der være følgende Grunde dertil. Der kan være Alder og Svagelighed, og dette Punkt maa bedømmes individuelt som for enhver anden Embedsmand. Saa kan der være Fejltag, Planløshed, flet Vedelse osv. I den Henseende fremkommer der fra dette Tinges Side meget ofte og fra mange Medlemmers Side — der er ogsaa fremkommet mange saadanne i Dag — og ganske vist ikke mindre i Pressen, meget stærkt Angreb paa den nuværende Teaterchef, og lige over for dette har jeg sagt, at ethvert Angreb, for at der kan tages Hensyn til det af den, hvem Bestemmelsen tilkommer, maa forudsætte et Forsvar, ligesom det hos den, der skal træffe Afgørelsen, maa kræves, ligesom af enhver Embedsmand, en billig og retfærdig Dom, der tager Hensyn til, hvilke Klager og Angreb, der ere begrundede, og hvilke ikke, og hvorledes Forvaret har lydt. — Der vil jeg da sige, at Angreb, der ere holdte i en saa almindelig Form som dem, der f. Eks. fremkom fra det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds (M. Mathsen), kan ingen, som skal have med denne Sag at gøre, tage Hensyn til. Det er for lidt ganske i Almindelighed at udtale, at lige saa oke-

nomist resultatløs, som Vedelsen, er — det kan gerne være — lige saa planløs er den. Dette er et altsaa almindeligt Angreb til, at der kan tages Hensyn dertil. Specielle Angreb kan og bør der naturligvis tages Hensyn til, men der vil jeg dog bemærke, at det kun er de tilregnelige Handlinger, man kan gøre en Teaterchef ansvarlig for, og man kan dog ikke vel gøre en Teaterchef ansvarlig for de røde Plakater. Jeg har altsaa ikke anset det for heldigt her at komme for langt ind der paa, det fører for vidt, og jeg har derfor ikke villet komme for meget ind paa at besvare de Spørgsmaal, som foreløbig ere komne frem om Teatret, og som særlig ere stillede til mig af det ærede Medlem fra Langeland (Brandes) blandt andre. Spørgsmaalet om et nyt Teater er et af dem, som endog ere bleve meget omfattende og indgaaende undersøgte af Teaterkommissionen. Paa Forhaand kan jeg sige, at jeg ikke er imod Tanken og tror, at den har sin økonomiske Berettigelse, men den bliver prøvet og prøvet paa det omhyggeligste statistiske Grundlag, der overhovedet kan staves. Spørgsmaalet om Folkeforestillinger for de brede Lag, som det ærede Medlem kom frem med, er ligeledes forelagt, og der er allerede for saa vidt en Indstilling derom fra Teaterkommissionen, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at de Forslag, som eventuelt maatte stilles om saadanne Folkeforestillinger om Søndagen, naar de skulle medføre Forandringer i Helligdagsloven, jo ikke kunne stilles af mig, for saa vidt som det ikke er mig, der forelægger Forslag til Forandringer i Helligdagsloven, men Justitsministeren, og som Kirkeminister maa jeg i ethvert Tilfælde tage Forbehold med Hensyn til Overvejselsen af, om det, hvad jeg ikke ubetinget vil nægte, kunde stemme med den Fred for Helligdagen, som Lovgivningen hjemler, at have saadanne Forestillinger paa denne Tid. — Jeg skal dernæst med Hensyn til en enkelt Udtalelse, som fremkom fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 3dje Valgkreds (B. Sorgenen) med Hensyn til de 15.000 Kr.s hverligere Bevilling til Understøttelse for Kvinders Uddannelse til Lærereinder, bemærke, at det var en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem mente, at jeg havde sat det i Forbindelse med Spørgsmaalet om et Kvindefeminarium, det har jeg ikke. Min Tiltræden af dette Forslag er ikke afhængig af, at man giver mig det, men derimod er det ikke ubekendt for det ærede Medlem, der formentlig er Medlem af Udvalget, som har med Loven at gøre, at det staar i umiddelbar Forbindelse med det andet Forslag, om Se-